

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . 1 ft 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Munkaparti-utca 31. szám.
A lap szellemi részét
illető közlemények előfizetési
pénzek is köldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát
valamint nyilt-tari közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olesón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Untermüller E. könyvk-ben
számunként 5 krért.
Készítők vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkiadó-
kik az előfizetés

Paizszsal vagy paizson.

A kormánypart fenyegetése meg nem riasztott, kunyorálása meg nem indit. Vak önhiúságtól elteltel, többségében elbizakodva azt hitte, immár minden szabadon, akadály nélkül megtehet. Most zokogásba ful szava, könyök árja folydogál szemeiből és mélabus hariton-hangon zengedezi könyörgő zsolozsmáit. Te jó, te becületes, te hazafias ellenzék, hát nem indul meg szived ennyi alázatosság láttára?!

A halál árnya koromsötéten ráfekszik a piros bársonyszékekre. Az enyészet fuvallata átalrezeg a miniszterek feje fölött. Sápadtan, az elmulás bus gondolatától leverten ülnek a Házban Bánffy Dezső és társai. Kis játékkukat hamar játszották el és rövid három esztendő múlva meghorvadva kell arra gondolni, hogy mindenható uralmuk végörája ütött.

Kellemetlen dolog a meghalás, nem tagadjuk. De egy csöpp kedvünk sincs a Bánffy-kormány halálos ítélete megváltoztatása dolgában egy jó szót is elmondani. Hogyan? Annyi erőszak, annyi brutálitás, annyi ciznizmus után, még van arca ennek a kormánynak ahhoz, hogy az ellenzék hazafiaságára apellálván, hamis pátozsszal kíméletlen kérjen azoktól, akikkel kíméletlen volt ő maga, kegyelmet esdjen azoktól, akiknek megsemmisítésére tört unos-untalan?

Valóban, ha hazafias érdeket követelné, talán még akkor is gondolkodóba esnének, vajjon ennek az embernek és ennek a kormánynak megmentése árán lehet-e egyáltalán hazafias szolgálatot cselekedni? Most pedig még inkább határozott az akaratunk, amikor egy nagy nemzeti cél érdekében, Magyarország gazdasági függetlenségéért folytatjuk a harcot, a lankadást, a meghátrálást, a kompromisszumot, a megadást nem ismerő harcot.

És sem Apponyi grófnak lágy fuvólázása, sem Hegedűs Sándornak ravasz alázatossága utunkról bizony el nem téríthet!

Harmuc évig tartó ádáz küzdelmek után a függetlenségi párt programjának egy részét íme megvalósíthatja. Utolsó csepp vérig végig kell küzdenünk a mostani harcot. A gazdasági függetlenség erőt és vagyont fog adni a nemzetnek, úgy, hogy rövid időn belül elég hatalmas lesz arra, hogy a gazdasági függetlenség nyomán kivívja magának a teljes közjogi és politikai függetlenséget. Aki ebben a harcban meghátrál, alkuszik, vagy megadja magát, az áruló!

Melyik függetlenségi párti képviselő az, aki provokálni merné hogy arcába vágják az árulás gyalázatát?

Melyik függetlenségi párti képviselő az,

aki a 48-as eszmékért lelkesülő nép bizalmából ülve a parlamentben, cserben tudná hagyni bármi áron Magyarország gazdasági függetlenségének zászlaját?

Melyik függetlenségi párti képviselő az, akiben volna lelkiismeret, hogy ne folytassa ezt a közdelmet, melyet nemzeti nagy létünkért és népünk boidogulásáért harcolunk?

Itt sem megadásnak, sem alknak, sem kompromisszumnak helye nincsen. Most győzni, vagy meghalni kell!

Ebből a harcból a függetlenségi párt csak vagy a paizszsal, vagy a paizson kerülhet ki.

Vagy elbuktatja Bánffyt és diadalmasan megteremti az önálló vámterületet és az önálló jegybankot, vagy pedig ott küzd halál-megvetéssel végső lehelletig a parlament porondján.

Fanatikus hittel hisszük, hogy a győzelem miénk lesz. Nem is lehet másként. Amikor egy nemzet igazaiért és jogiért küzd, vele van az Isten. Magyarok Istene, habár lomtárba dobott a 67-es patenthazafiak kegyeletlensége, te mégis virrasztasz nemzetünk fölött és irányítod a jó lelkek akaratát. Lásd, mi élni akarunk, erőnköt érvényesíteni, mozogni szabadon, kedvünk szerint cselekedni és munkálkodni a baha nagyságára.

A kormányok elbuknak, de a nemzeti eszmék elmúlni nem fognak sohasem, a nemzeti álmok egyre-másra visszatérnek és lelkes honfiak győtrő vágya, égető szenvedélye, hogy ezeknek az álmoknak testet adjanak, az eszméket megvalósítsák és megteremtsek a független Magyarországot.

A Bánffy-kormány meg fog bukni, de meg lesz az önálló vámterület és az önálló magyar jegybank. Ha Bánffy Dezsőben egy csöpp igaz magyar vér van: megbukik azért is, hogy ezeket a nagy nemzeti vágyakozásokat a maga kormányzata elbukásának árán is megvalósítsa.

De akár bukik Bánffy, akár nem, alkotmányos uton kormányozni Magyarországon addig már nem fog, amíg az önálló vámterület és az önálló magyar jegybankot törvénybe nem iktatja!

Székely Béla.

Országgyűlés.

Szombaton a vita harmadik napján eljutottunk odaig, hogy minden párt megtehesse a maga kijelentéseit. A néppárt álláspontját Mocsy Antal fejtette ki. Különös beszéd volt ez nagyon. Sorra hordta föl azokat az érveket, a melyek a függetlenségi párt álláspontját támogatják és oda konkludált, hogy elfogadja a javaslatot.

Meg is jegyezte ezt a következő szónok Várossy Gyula, a ki egyóras, erőteljes beszédében vehemensül támadta meg a kormányt és pártját. Nem kímélte az erőteljes kifejezéseket sem annak az eljárásnak jellemzésére, a mivel a kormány és pártja kerülő uton el akarják a nemzeti jogokat játszani.

Kitűnő eszméje volt az, a mikor ezzel kapcsolatban a hazarülés fogalmát kezdette definiálni.

Láng Lajos, az elnök, megütöközt rajta. — Már tegnap megtörtént ezért a kifejezésért az elnöki rendreutasítás, — ugymond. Figyelmeztetem hát a képviselő urat, hogy ezt a szót ne használja!

Felzúdult erre a baloldal: — Félnek még hallani is ezt a szót? — Kérdezte Szalay Károly. — Akkor ne tegyék meg!

— Hát Tisza Istvánnak szabad volt egy egész pártot hazarülésével vádolni? — Méltatlankodott Rakovszky István.

Hentaller Lajos meg azt kiáltotta a jobboldal felé:

— Falra festik az ördögöt, a mikor az a tulajdon van!

Várossy nem hozta ki sodrából az elnöki figyelmeztelés, hanem tovább distingválta az általános és részletes hazarülés fogalmát. Egy újabb, erőteljes kifejezés elhangzása után Láng Lajos előrehajolt és megint megrázta a csengettyűt.

— Mi baj van már megint? riadt fel a szélsőbal. — Nyomban rá hatalmasan helyeselni kezdtek a szónok szavait.

— Ejjén Várossy — tűntettek a 48-asok.

Várossy ezután sorban kimutatta azoknak a fenyegetéseknek ürességét, a melyekkel a függetlenségi pártot akciójától visszariasztani igyekeztek és azzal fejezte be beszédét, hogy a pártot semmiféle fenyegetés nem akadályozza meg annak megtevésében, a mit a baha üdvére jónak lát.

Hosszu, hatalmas éljenzés zúgott fel utána a szélsőbalon.

A jegyző Hegedűs Sándort szólította fel.

— Szünetet kérünk!

— A ház kívánságára az ülést öt percre fel-függesztem! — szolt Láng Lajos.

A szünet után a kormánypart második vezetőszónoka, Hegedűs Sándor szólott. Beszéde nagyon sokat vesztett azáltal, hogy nagyon halk hangon és legtöbbször a háta mögött ülőknek fordulva beszélt és így kevesen értették meg a sok „halljuk” daczára. Általában nagyon mérsékeltlen beszélt, meglátszott rajta az igyekezet, hogy Lukács miniszter és Pulszky Ágost beszédének rossz hatását akarja megjavítani. Bizonyítgatta, hogy ők az önálló vámterületnek nem ellenségei, csupán megfontolást kívánnak.

A külön vámnak legújabb híve mindjárt meg is nyerte a keresztiséget; beszéde közben a szolga egy pohár vizet hozott neki, a mit Hegedűs egy könyökmozdulatával feldöntött.

— Keresztelő! — kiáltották rá, nagy derűtlenség között.

Nagyobb ingerültséget idézett elő, a mikor az önálló bank veszedelmét fejtegette. Itt már sürűn hullottak a közbeszólások, úgy hogy az elnök Madarász Imrét és Hentaller Lajost rendreutasította. Aztán azt magyarázta Hegedűs hogy a mi kedvezményt az önálló vámnál Ausztriának megadunk a legtöbb kedvezmény klauzulájánál fogva több államnak is meg kell adnunk.

— Ez a Neue Freie Presse álláspontja is. — jegyezte meg rá hangosan Polónyi Géza.

Mentegette meg Hegedűs Lukács minisztert is, a ki szerinte nem perhorreskálta az önálló vámterületet, hanem csak a t mondotta, hogy az ahhoz fűzött remények tulzottak.

— Nem így mondtam! — Czáfolt rá rögtön az illetékes Justh Gyula.

Az Apponyinnak szóló köszönet és elismerés megszavazása után Hegedűs a függetlenségi pártot a régi magyarokhoz hasonlította, a kik nagy „huj! huj!” kiáltással indultak a harcba, de a kellő pillanatban megállottak. Reményli, hogy a függetlenségi párt is így tesz.

— Csak azt várja. Nem huj! huj! Hanem pfuj! pfuj! — válaszolt rá a szélsőbaloldal. Ebben a hangulatban a beszéd „békítő” hatása egészen elveszett.

Az ülés végén Várossy Gyula interpellálta meg a miniszterelnököt, a miért egy szegény 48-as honvédőtől a joges nyugdíjat megtagadták. Bánffy miniszterelnök válaszában megígérte, hogy az ügyet megvizsgálja és hivatkozott arra, hogy senki annyit

nem telt a régi honvéd-kért, mint 6; hiszen 400.000 forintot vett be a költségvetésbe részükre.

— Ez is kevés! — szólott Lakatos Miklós.

Végül még Láng Lajos magyarázta ki, hogy miért utasította rendre Várossyt, a „hazaárulás” definiálásért, azután az ülés véget is ért.

*

Hétfőn Komjáthy Béla beszélt a kormány javaslata ellen nagy hatással. Aztán a horvát képviselők egyike, Gyurkovics György kísérelte meg a kormány álláspontját megvédeni. Ő az ellenzék vádjával szemben hogy a kormány okozta a mai helyzetet, ezért ő az egyedüli bűnös, magára veszi a bűn egy részét és bebizonyítani hajlandó, hogy a kormány egészen ártatlan. A kiegyezést akarja a király, a két kormány, a két parlament és többsége, csak odaát és itt is csak egy kis frakció ellenzi a kiegyezést.

Az ellenzék ezt a kijelentést nagy ellenmondással fogadta, mi Gyurkovicsot annyira zavarba hozta, hogy a függetlenségi pártot tette felelőssé a beálló gazdasági válságért. Ez még jobban fokozta az ellenzék ellenmondását és fölytonos közbeszólásokkal valóságos parbeszédet inszenzált Gyurkovicsnak, ki végre idegesen felkiáltott:

— Kibirja ez az ország elvégre az önálló vámtérületet is, hisz kibírta a tatárjárást is.

— A horvátokat is! — zudult feléje az ellenzék.

— A horvátok megvédelmezték az országot, — kiáltta Gyurkovics.

— Jelasich elárulta — dörgi Hentaller.

Zrinyi megvédelmezte — jegyzi meg Gyurkovics és beszéde végén aztán arra figyelmeztette az ellenzékét hogy az ő mozgalma arra vezethető, hogy Horvátország is követhetné a maga pénzügyi és gazdasági függetlenségét. Ez a kijelentés általános derűtlenséggel találkozott és a derűtlenségben végezte be Gyurkovics felszólalását.

A nap utolsó szónoka Pichler Győző volt. Sok ügyességgel utalt arra, hogy a dimasztinának is csak előnye volna az önálló vámtérületből, mert a magyar nemzet jogának ezen reaktiválása csak fokozná az uralkodó iránt mindenkor érzelt szeretetet. Beszédében foglalkozott az osztrák parlamenti viszonyokkal, melynek vilátsága legjobban utal arra, hogy kellene egy nagy, hatalmas és önálló Magyarország, mert Ausztria egy része már úgy is Németország, a másik része pedig a párizsi béke felelős.

Ha a viszonyok odaát tovább így fejlődnek, lőttek a monarchia nagynatalmu állásának, ennek a legnyomósabb évnek, melyet a közös vámtérület mellől hoznak fel. Azaz rögzítve beszédét, hogy a párt nem bízhatik sem Baniíf, sem a szabadságvá párt ígéréiben hanem csak törvényes határozatokban és ezért a függetlenségi párt lankadélan kitartással követeli az önálló vámtérület törvénybe iktatását. A beszédet a szónok párja zajos tetszéssel kísérte és kósszas tapsai jutalmazta.

Pichler főszólalása Horvátszky Nándort egy

személyes felszólalásra kényszerítette, melyben megcáfolt egy interviút, mely állítólag sohase jelent meg. Pichler ezzel szemben kijelenté, hogy egész jóhiszeműségei citálta Horvátszkyt.

Furcsa pénzkezelés.

A városi számonkérőszék hétfőn megkezdte és azóta folytatja a városi hivatalok megvizsgálását. Az eredményről majd az eljárás befejezése után referálunk; most csak az adópénztárnok manipulációját ismertetjük, amely bizonyára széles körben fog méltó feltűnést és fölháborodást kelteni. Az épületes história a következők:

Az adóhatalékosoktól szedett „intő dijak”-at hosszú időn át az adópénztári tisztviség, a számtisztek és a végrehajtók egymás között felosztották. A képviselőtestület azonban a folyó évben véget vetett ennek az abuzusnak és kimondta, hogy az intődijakból befolyó összeg — mely évenként körülbelül 800 frtra rug — a közpénztárba beszállítandó.

De amióta dr. Lakos Imre ül a polgármesteri székekben, azóta nem szokás a közgyűlést respektálni. Kivált az olyan határozatokat, melyek a szabad gazdálkodást korlátozzák, a tisztviselő urak rendszerint kutyába se veszik.

Igy történt ezzel a dologgal is. Szűrszabó Nagy Kálmán városi adópénztárnok a beszedett intődijakat a közgyűlési határozat dacára sem szállította be a közpénztárba, hanem felosztotta a számtisztek és a végrehajtók között, részint pedig a saját céljaira fordította.

A számonkérőszék a naplóból konstataulta, hogy eddig 690 frt 83 kr. intődiját kellett volna a közpénztárba beszállítani. A naplóban ez az összeg kiadásba is van téve, de úgy, hogy az a végrehajtóknak lett kiszolgáltatva.

Ez a tény — szemben a közgyűlés fentebb említett határozatával — már magában véve is súlyos visszaélés. De még nagyobb hiba is vagyon a kréta körül.

A számonkérőszék ugyanis előkérvén az illető kiadási tételekre vonatkozó okmányokat, az adópénztárnok csak 532 frt 95 kr. értékű nyugtákat bírt előmutatni. Tehát a

pénztári hiány 157 frt 88 kr. Sőt a kihallgatott adóvégrehatók kijelentették, hogy még a fölmutatott nyugták sem felelnek meg a valóságnak, mert 6k mindig sokkal kevesebb pénzt kaptak, mint amennyit nyugtatványoztatott velük a pénztárnok. De minthogy nem emlékeznek rá, hogy tulajdonképp mennyi pénzt vettek föl, a számonkérőszék nem állapíthatta meg a nyugtatványozott és tényleg kifizetett összeg között fentforgó különbözetet. Egyelőre tehát akceptálta a fölmutatott nyugtákat és fölhívta a pénztárnokot, hogy mondja meg, hová tette a hiányzó 157 frt 88 krt.

Szűrszabó Nagy Kálmán adópénztárnok erre azt a választ adta, hogy 6 nyugta nélkül is adott előlegeket részint a számtiszteknek, részint önmagának; föl is sorolta, hogy kinek mennyit adott s így kihozott 37 forintot. Előadta továbbá, hogy 6 az intődiját — habár naplószerűleg bevételezte és kiadásba helyezte — nem tartotta hivatalos pénznek, (!!) azért az e czímen befolyt összeget a zsebében hurcolta. Azután elővette a tárczáját és fölmutatott a számonkérőszéknek 50 forintot.

A számonkérőszék sem az állítólag nyugta nélkül kiadott 37 forintot kiadásnak, sem a zsebből elővett 50 forintot a hiány időzeteinek el nem fogadhatta. De ha még ezt a 87 forintot akceptálta volna is, még akkor is a tényleges hiány 70 frt 88 kr., amelynek hova fordításáról a pénztárnok egyáltalában nem tudott számolni.

Ezek a dolgok jegyzőkönyvileg konstataitván, a számonkérőszék elnöke azonnal értesítette a tényállásról a polgármestert és felszólította őt, hogy Szűrszabó Nagy Kálmán adópénztárnokot egyfelől azért a visszaéléseiért, hogy az intődijakat a közgyűlés határozata ellenére a közpénztárba be nem szállította, hanem szétosztotta, másfelől pedig a hitlen kezelésért állásától azonnal függessze föl, mert egy pillanatig sem szabad pénztárt olyan tisztviselőnek a kezében hagyni, aki az általa kezelt pénzről számolni nem tud.

Azt lehetné az ember, hogy a polgármester nem ismert sürgősebb dolgot a számonkérőszéki elnök kívánságának teljesítésénél, mert ott, ahol pénzkezelési hibáról van

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Hamupipóke.

(Folytatás.)

Az elmosolyodott, miközben szerényre vette a leányt, a ki úgy nézett ki a zóid fűben, a sok gyöngyvirág közt, mintha ottan nőtt volna ki ő is.

— Kétem! ne ijedjen meg tőlem. Eltűvédt utas vagyok. Nem volt fuvaros a vasútnál, s így győztem kell Tuzsára mennem, sziveskedjek megmondani, hogy jó irányban megyek-e erre?

Boriska némán int, kezével megmutatva az irányt s tovább foglalkozik virágaival.

Az idegen még mindig mosolygva áll előtte. A lány érzi, hogy minden csöpp vére arcába szökik. (Jaj Istenem! csak legalább Gábor itt volna!) Szeretne fölugrani és eiszeladni, hogy a férfi kutató tekintetét kikerülje, de hát nem lehet, mert meztelán van.

— Köszönöm. Nem volna szives megmondani, hogy messze van még ide a falu?

Boriska már felszólal, de a mint fölnéz a férfi arcába, olyan mosolyt lát ott, hogy az fölingerli benne a daczvágyat. (Miert nem hagy neki békét ez a tolokodó?) s jobban lehajti fejét virágai közé, fehér kendőjét melyekben huzva kipirult, barna arcába, anélkül, hogy felelne.

Az idegen még mindig mosolygva áll előtte.

— Ugy látszik, hogy ez a kis világűndér néma, — szól nevetve, mikül szép szökő bajsát végig simítja, finom kekeres, fehér kezeivel, — de egy virágot csak nem tagad meg tőlem? — S már nyul is utána, amikor mondja.

Boriskának sem kellett több, úgy rácsapott arca a fehér kézre, hogy egyszerre piros lett az; aztán öre kapva virágait felugrott s olyan gyorsan elszaladt az idegen elől, eltűnve az erdő sűrűjében, mint egy őzike. Bánta is most már, hogy meztelán van.

Estszerváry bámulva néz utána s pár másodpercig ott áll az út szélén, aztán meggyorsítva lépteit, folytatja útját a falu felé. Hamarabb elvágta dolgait a fővárosban, s gondolta, hogy megtepi Tuzsaryékát a mikor azok nem is várják, azért érkezett meg három nappal előbb.

Erdei kalandjáról, természetesen, nagy hőlesen hallgatott a háznál. A vacsoránál azonban nagyot nézett, a mikor a házigazda kisebbik lányának bemutatja. Persze, hogy az erdei jelenet juit eszébe, de azért merészség lett volna ráfogni, erre a comame il faut eleganciával őt őzött, nyugodt modoru, fiatal hölgyre, hogy egy és ugyanaz, azzal a meztelános, rövidruhás, kis lánygyal, a ki az erdőn úgy rácsapott a kezére, hogy meg most is érzi a heijét.

Csak bánt, hogy milyen komoly szívénységgel nyujt neki kezét, nyugodtan szemébe nézve azalett. (Nem! tévedés van a dologban. Ez nem lehet az, a kivel az erdőn találkoztam. — gondolja magában.) Boriska, mintha egy fejjel nőtt volna meg, hogy tisztességes ruhát adott rá, különösen, hogy rendesen is meg volt fésülve. Témótt, hullámos fekete haját a dada divatos, magas kontyba szedte. (Egész olyan volt így, mint boldogult édes anyja.) Viseletét is befolyásolta az őltözék és a helyzet. Impozáns apjának, nővérének, a kik csak most vették észre, hogy ez a leány mennyit tud, hogy kénytelenek voltak Estszerváry előtt, komoly számba venni s foglalkozni vele. Hiszen tagadhatatlan, hogy Rózsa szép leány, csakúgy olyan aristokratikus szépség, a ki drága, uszályos tolettékben, a balleremben van elemében. Idehaza, egyszerű háziruhában nem érvényesül a szépsége. De meg belé sem találja magát a házikasszony szerepébe. Így gondolkozott Estszerváry is s késett a vallomással. Hej! pedig apa és leánya, de nehezen várták. Mert Morgenstern esküdött, hogy utolsó az az erros, amit arra a költségekre adott nekik, hogy a vendéget méltóan fogadjassák. A felu is tele volt már vele, hogy férjhez megy a nagysárv lányára, Estszerváry pedig igen jól mulatott náluk és mint igaz gentleman, Boriskát sem hanyagolta el a testvére mel-

lett. (Talán keletlenül is többet foglalkozott vele, gondolta a másik kettő.)

Gábor csak csodálkozott, hogy kis barátójét már két napja nem látta. Végre harmadnap a mikor ebéd után azok hárman igen elmélyedtek pesti eleményeik fölemlegetésében, Boriska kiosont a kertbe s a kert végén a kis ajtón ki a mezőre. Tudta, hogy Gábor ilyenkor ott tanul a szénaboglya tövében. Csakugyan úgy volt. Gábor diák mélyen elmerülve ül a földön, egy nagy könyv előtte. Háttal volt fordulva s nem látta Boriskát jönni. Az meg lábujjhegyen közeledik felé s ráül a vállára. Gábor meglepve fordul hátra s hogy meglátja Boriskát hosszú ruhában, infisches foulard, puffos ujjú bluzban, magasra fésült frizurával első perczben csak bámul, aztán elkezd kacagni, s oda csapva könyvét, végig vágja magát a földön s olyan kacagást visz véghez, hogy ökével törölgeti mind a két szemét.

A lány meg csak ott áll előtte s várja, hogy mikor lesz ennek vége, de, mert hiába vár, mérgesen rákiált.

— Gábor! ne légy már olyan szamárl! Mit röhögsz? — Az tovább kacag, úgy henterek a földön. Boriska meg kérdésre fogja a dolgot s leha-joiva hozzá rimáukodik neki:

— Gábikám! ne bolondozzál már, igazán! hát olyan maskara vagyok én ebben a ruhában? Beszélj már.

Az szólna, de nem tud, mert minduntalan kitér belőle a kacagás. Most már Boriska megremült arcán mulat. A lány ismét föláll s mikor látja, hogy se hossza, se vége a Gabi széles jökedvének, megfordul és sörtett királyként távozik.

Most már Gábor ijed meg, s utána iramodik egy pillantás alatt.

— Boriska! ne hara... brühühü! ne hara... na igazán, ne... hihibi!... ne haragudjál már, gyere vissza, monddok valamit. S zsebkendőjét tőni a szájába, hogy ne neveszen.

(Folyt. köv.)

szó, a város fejének a legerélyesebben kell föllépni.

Lapunk zártakor értesültünk, hogy a polgármester Szürszabó Nagy Kálmánt felfüggesztette.

Helyi és vegyes hírek.

— Lapunk legközelebbi száma — tekintettel a karácsonyi ünnepre — pénteken délután fog megjelenni.

— A reform. főgondnok és presbíter választás ügyében vasárnap mind a 4. tizedben megtartotta a Simapárt a jelölő értekezletet. A főgondnoki állásra mindenütt egyhangulag és nagy lelkesedéssel Sima Ferenc országgyűlési képviselőt kiáltották ki jelöltnek. Nem ityen egyszerű volt azonban a jelölés a presbíterekre nézve; különösen a II. k tized — ahol a reformátusság zöme lakik — több olyan jelöltet nevezett meg, akik másutt nem voltak kombinációba véve. Most az intéző bizottság azon fáradozik, hogy az ellátásokat összeegyeztesse, s a jelöltek végleges névjegyzékét egybe állítsa. Lapunk legközelebbi számában valószínűleg már közölhetjük a bizottsági munkálát eredményét.

— Hiány az adópénztárban. A városi számonkérőszék hétfőn tartott vizsgálatot az adópénztárban és általános meglepetésre konstatálta, hogy Szürszabó Nagy Kálmán adópénztárnok az általa beszédelt intézőnek egyrészeről nem tud számolni. A szencziós esettel lapunk más helyen részletesen foglalkozunk. E helyen csak annyit említenek meg, hogy lapunk zártakor vett értesülés szerint a polgármester Szürszabó Nagy Kálmánt állásától felfüggesztette.

— Hajtsza. Egy ideig kissé szűnelt a vármegye részéről az ellenzéki tisztviselők ellen folytatott dühös hajtsza. De — úgy látszik — a jó urak csak pihentek egy kicsit s most már friss erővel folytatják a régi virtuskodást. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya ugyanis f. hó 18-án tárgyalta a Zsák Frigyes kisteleki tanító és neje ellen folytatott fegyelmi ügyet s mint halljuk, Zsák Frigyeset hivatalvesztésre, Zsáknét pedig súlyos pénzbírságra ítélte, Zsákné tanító működését még a rossz akarat sem támadhatja meg; e tekintetben nem is emeltek ellene semmi kifogást; de azért kellett pusztulni, mert ellenzéki érzelmeinek nyíltan kifejezését mertek adni s nem hunyászkodtak meg a tanfelügyelő előtt sem. — Gondunk lesz rá, hogy ez a felhaborított fegyelmi ítélet mielőbb a kezünkbe jusson; akkor majd bővebben hozzászólunk.

— Szőlőbirtokosok figyelmébe. A szentesi hegység f. hó 26-án délelőtt 10 órakor a kuraantuli közgyűlési teremben közgyűlést tart. Tárgy: hegybíró választása, esetleg a földszás előzetes tárgyalása. E fontos közgyűlésre felhívjuk a szőlőbirtokosok figyelmét.

— Vermérgőzés. Mint mély részvétellel értesültünk, Balogh Szabó István főgimnáziumi tanuló Balogh Szabó Imre, gazdálkodó fia, vermérgőzésben elhunyt. A tragikus esetet alítólag a kezelő orvosok: dr. Pollák Sándor és dr. Reisz Soma vétkes gondatlanságáig idézte elő. Legalább ilyen értelmű följelentés adatott be a bűntető bírósághoz, s mint halljuk, a szerencsétlenül járt ifjú hulláját ma a vizsgáló-bíró fölbontoztatja, hogy az orvosok ellen emelt súlyos vád alaposága vagy alaptalansága megállapítható. A boncolás eredményét közölni fogjuk.

— Mebotolt ügyvéd. E cím alatt közöltük a minap, hogy Herman Pál óras nyílt utczán megbotoolta dr. Vecseri Sándor ügyvédet. Ebben az ügyben hétfőn volt a tárgyalás a szentesi kir. járásbírósnál. Mint halljuk, a bíróság Herman Pált könnyű testi sértés vétségéért 8 napi fogházra és 15 ft pénzbüntetésre ítélte.

— Leforrázott gyermek. Gyerekháial esett Szegeden a tanyán a szülők gondatlansága miatt, ami olyan gyakori eset mostanában a honokon. Hiába bünteti a szülő a gondatlanságáért a törvény betűje, a gyermekre még sem vigyáznak eléggé. Ilyen gondatlanságnak az áldozata lett az alótanyán egy apró magyar, a tizenegy hónapos Papp József. A gyerek a szobából az anyja után mászott, aki a tűzhely körül fergődött. Ott felkapaszkodott valahogy az alecseny tőzbe mellé, s az apró kis kacsovát a forró vízzel telt fazék után kapott, amelyet magára rántott. Az apró emberke fejére ráomlott a forró víz s eszméletlenül terült el a földön. Az anyja már ilyen állapotban találta meg a földön. Alig volt már élet a gyerekben, mikor a földről magához ölelte. Irányos volt még rátekinteni is az apró gyermekre. A fejbőrért a forró víz csaknem leszedte, a kis, pihegő melléről szintén az apró madárnyi kis karjai végig vörösek a forró víztől. Hiába hívták elő a tanyai orvost, a kis fiút nem lehetett megmenteni az életnek, mert röviddel

a szerencsétlenség után elszállt a kis fehér lelke az angyalok közé.

— A morfium. Ezzel a halálfejes orvossággal akart Bpsten véget vetni szenvedéseinek egy fiatal leány. Szeretett egy fiatal embert akiről hallani sem akartak a szülők s ez fájt kimondatatlanul a tizenkilenc esztendősz szarlesnek. Odahaza betegnek feködt atyja, aki fájdalomnak enyhítésére morfiumot szokott bevenni csöppenként. A morfiummal akart segíteni magán ő is. Kiválasztotta a hálózatkreányen levő üvegcsék közül azt, amelyiken a halálfejes vignetta van és egyszerre felhajtotta. A beteg apa meghallotta az öngyilkos leány hörgését és fellármázta a házbelleket, akik a mentőkért telefonoztak. A szerelmes Kolarik Ilka nem akarta elfogadni a segítséget. A halált kereszte ő, az egyedüli megváltóját. A derek orvosok mégis visszaadták a leányt a szomorú életnek. Most szüleinek lakásán ápolják.

— Botrányesináló katonatiszt. A losonez Sárközy-féle vendéglőben, mint a M—g-nak írják, a napokban négy 20. ezredbeli katonatiszt mulatott. A záróra elérkezével hárman a tisztok közül távoztak, csak Dvorozsny hadnagy nem akart menni addig, míg az egyik pinczérnő lakását meg nem mondják neki. A főpinczér, hogy az ittas embertől szabaduljon, mondott neki egy lakcímet, de nem az igazit. A hadnagy eltávozott és nemsokára őt emberből álló őrzőjárat véve magához, visszajött. A bakák hadnagyuk parancsára puskával kezdtek döngötni a kaput, amely nemsokára betört. Sárközy vendéglős a nagy zajra kiött és távozásra szólította föl a hadnagyot, aki kiadta a vezényszót: — Tölts! — A parancsnak azonban nem volt foganatja, mert az őrzőjárat vezető káplár az utolsó pillanatban szerencsére intett a katonáknak, hogy a parancsnak ne engedelmekedjenek, mire azok fegyverüket leeresztették. A hadnagy ezt látva, a káplárt és a legényeket szörnyen lehoráta, majd másnapra rapportra rendelvén őket, visszaküldte a kaszárnyába, ő maga pedig kirántott karddal rohant Sárközyre. Ebben a kritikus pillanatban egy előrohánzó pinczér a hadnagyot hátulról lefogta, mire kardját és annak tokját elveték, őt magát pedig jól helybenhagyták. A kardjától megfosztott hadnagy később könyörgésre fogta a dolgot és azt nagynehezen vissza is kapta, másnap reggel azonban az állomásparancsnokságnál megtették ellene a följelentést.

— Tégy jót. Rongyos, sápadt alak került Budapestre a kőbányai-uton Ondracek Antal kovácsmester elé. Panaszkodott, hogy éhes és fázik és így a jó emberek könyörületére van utalva. Ondracek megajánlta a nyomorgó tótót és magával vitte egy közeli kocsnába, ahol megvendégelte. A kovácsmester is ivott egy keveset és megkérte az ismeretlen, hogy vessze el egy nőhöz. A tót vezetve jövevőjét egy darabon, amíg csak be nem sötétedett és el nem erék egy lakatlan helyre, a Guttman-gyár közelébe. A gyár fölől a kovács kisérőjének egy társa jött elő, aki szintén csatlakozott hozzájuk. Adott jelle azután mindketten neki estek Ondraceknek, alaposan megdöngözték és elvették aranyórát, láncát és huszonhárom forint készpénzt. A támadók jól bevégzett munkájuk után kerekelt oldottak, Ondracek pedig a rendőrségnél tett panaszt a halatlan tót és társa ellen.

— Csata a kobász miatt. Miskolcon Gordon-utczán Zs. Jánosné házában furcsa ügynek járt Abraham János személyében. Sorsjegysket kínáltna eladásra, ezért ment be a háza. A mint a konyhába benyit, nem lát ott senkit. Hanem látja am, hogy a kűrtőben, a szemelemlőnél nagyon szép kobászok lógnak le. Egyet azonnal le is kap s a kabát alá, a derekára kötven halad kifelé. Nem is lett volna baja e lopásból, ha a kobászban nincs becsületérzés. De a kobászban volt becsületérzés. Ugyanis, amint lépkedett volna a kapu felé Abraham János, a kobász ketté törött a derekán és lehullott a földre. Az udvarra kilépet Zs. Jánosné meglátta ezt a dolgot s a fia után kiáltott, aki tizenolcz éves tanuló. A fia azonnal feleletre vonta a sorsjegyárust, de ez meg a nyakában esett azonnal s torkolászni kezdte. Még baj is esett volna, ha a közelből elő nem kiáltják a szomszédokat, akik ártalmatlanná tették Fortuna jegyeinek kobászos bajnokát. Az előhívott rendőrség azután bekisérte.

— Tanítóleányból cigányasszony. Z. megye Cs. községében lakik N. D. tanító, kinek két leánya vala, közülök az idősebbik szépségével és szoborszerű természetével vonta magára az emberek figyelmét. Előzőlt négy évvel a 17 éves leány beleszeretett egy kőbörgő, de különben odaváló illetőségű teknővájó cigánylegénybe. Első szerelmét a cigány-nak leplezetlenül bevallotta s a viszony közöttük egyre bensőbb lett. A cigányának most már többször akadt dolga a községben s így sürűben találkozhattak. Zavartalanul szöheték terveiket, hiszen senki sem gondolt a valóra. Ez így folyt pár hétig, míg egy napon szülei arra ébredtek, hogy leányuk eltűnt. Csakhamar keresésére indultak, de hasztalan; a leányról hírt mondani senki sem tudott. Már azt hitték, hogy nem fogják többé viszontlátni, midőn egyszer csak lemel érkezik, melyben sz elűnt leány kéri szüleit, hogy bocsássanak meg neki szökéséért.

Nem tehetett másképpen, mert tudta, hogy szülei a cigánnyal kötendő házasságába nem egyeznek, már pedig ő Jóska cigány nélkül nem élhet. Megírta szüleinek azt is, hogy már meg is vannak esketve a pap előtt, és hogy boldogságuk végtelen. Az új asszony csakhamar beletalálta magát a cigány életmódba, nem kívánkozik a kunyhóból a szalonba; jó neki puplanos-ágy helyett, földön, szalma közt is aludni, nem szeniorozza a koldulás sem s gyermekét boldogan hordja pólyában a hátán. Hanem a cigány-termesztő állhatatlanságát mindenben megsejtette. Első férjével csak egy évig élt s immár másik cigányt választott magának.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 ft 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, szines Henneberg-selyem 35 krtól 14 ft 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szin a mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Megyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Szerkesztői üzenet.

K. Szabó Mihály urnak, helyben. A beküldött cikk némi átdolgozást igényelvén, ezuttal kimaradt. De legközelebbi számunkban hozni fogjuk.

Nyiltér.

E rovatban közöltékert nem vállal felelősséget a Szerk.

Henger rovatkolás.

Felhívjuk az érdekelt felek figyelmét azon körülményre, hogy gyári műhelyünkben új henger rovatkoló gépeket (Riffel Maschine) állítottunk fel, és elvállaljuk a hengerek rovatkolását, a legutjánosabb árak mellett, a legrövidebb idő alatt elkészítve.

Back Bernát fial

43H52

szegedi gőzmalma és vízvezetéke.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1897. évi október 1-től.)

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. délelőtt, 1 ó. 55 p. d. u. Félélyházáról 11 ó. 06 p. délelőtt, 2 ó. 55 p. d. u. Budapestre érke. 1 ó. 25 p. délután, 6 ó. 50 p. este.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 p. reggel, 2 ó. 30 p. délután és 4 ó. 35 p. délután. Félélyházáról indul 12 ó. 25 p. délben, 5 ó. 30 p. délután.

Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. délben, 6 ó. 30 p. este.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 2 ó. 24 p. és 3 ó. 37 p. éjjel, (5 ó. 39 p. reggel gyorsvonat), 5 ó. reggel, (11 ó. 44 p. délelött gyorsv.), 3 ó. 35 p. és 4 ó. 43 p. délután.

Budapestre érkezik 5 ó. 45 p. és 7 ó. 10 p. reggel, (7 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 9 ó. 10 p. reggel, (1 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 6 ó. 20 p. és 8 ó. 10 p. este.

Budapest—Solnok.

Budapestről indul 8 ó. 30 p. és 9 ó. 40 p. reggel, (2 ó. 15 p. d. u. gyorsv.), 2 ó. 55 p. és 5 ó. 45 p. délután, 7 ó. 05 p. este, (9 ó. 15 p. éjjel gyorsv.)

Szolnokra érkezik 11 ó. 21 p. délben, 12 ó. 21 p. délben, (4 ó. 16 p. délután gyorsv.), 6 ó. 52 p. este, 9 ó. 02 p. és 10 ó. 13 p. éjjel, (11 ó. 21 p. éjjel gyorsv.)

Haszonbéri hirdetés.

Nagyméltóságú gróf Károlyi Sándor ur Ujvárosi és Terehalmi birtokaiból szántóföldek, kaszálók, legelők 1898. márcz. 1-től, illetve október 1-étől több évre haszonbérbe kiadandók es pedig: Az ujvárosi birtokból 452 kat. hold szántóföld, terehalmi birtokból 101 kat. hold szántó és 605 kat. hold legelő, kaszáló, a hozzá tartozó elegendő épületekkel együtt.

Bővebb felvilágosítást ad: Kis-Királysgon; u. p. Békés-Bánfalva

Péczy Béla,
urad. ispán,

Szentes város iparügyi tanácsnokától.

Hirdetmény.

Mintogy az 1884. évi XVII. t.-cz. 167. § a értelmében az 1897. évré választott iparhatósági megbizottak működési határideje ez év végével lejár, az 1898. évre működni hivatatott 20 iparhatósági megbizott választása Szentes város tekintetes Tanácsának — mint e. f. iparhatóságnak — 1897. évi december hó 17-én 3787. szám alatt kelt végzésével elrendeltetett, s a választás vezetésével alól írott tanácsnok bizattam meg, ennek következtében a választás határnapját 1897. évi december hó 31. napjának délelőttjére tűzöm ki oly formán, hogy a választásra jogosítottak szavazati jogukat az ipartestület házában a kitűzött napon reggeli 8 órától déli 12 óráig gyakorolhatják.

Felhívom tehát Szentes város területén lakó választásra jogosított kereskedőket és

iparosokat, hogy a választási határnapon szavazati jogukat saját érdekükben minél számosabban gyakorolják.

Szentes, 1897. december hó 17.

Kálmán Imre,
tanácsnok.

2—2

Rendkívüli hatású fogcseppek!

Bátorkodom a fogfájásban szenvedők figyelmét felhívni az általam készített kitűnő hatású

fogcseppekre,

melyek még minden esetben a legmaka-sabb fogfájást is nem perczek vagy órák mulva, hanem rögtön megszüntetik.

Egy kis üveg ára 25 kr.

Kapható: a készítő **Bencsik Lajos** gyógyszerésznél, Sz e g e d, továbbá: Ifju **Várad i Lajos** ur gyógyszerárában Szentesen. 26

Mellbetegek,

mindennemű hurutos megbetegedések, légszűkölés, asztma elnyálkásodás, Tuberkulózis, a leggyorsabban gyógyítható a Szent György thea használatával.

Szent-György thea. hurut elleni por, 24 óra alatt javulás tapasztalható; 2 csomagnál kevesebb nem adatik — Postai ajánlással 20 krral több. 1 doboz 50 kr. St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse 33.

6V

Köhögés,

légszűkölés, gyomorkathakis, tüdőbaj, Asthma elnyálkásodás, hányinger, számarhurut, Tuberkulózis, leggyorsabban gyógyítható. Előkelő orvosi tekintélyek által ajánlva.

Szent-György thea. hurut elleni por, 24 óra alatt javulás tapasztalható; 2 csomagnál kevesebb nem adatik — Postai ajánlással 20 krral több. 1 doboz 50 kr. St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse 33.

14

Első cs. és k. oszt.-magy. szabadalommal ellátva.

FACADE-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Bécs, III. főutca 120. (saját ház.)

Az arany éremmel kitüntetve.

Kapható: Schwartz Simon és Hoffmann Jakab uraknál Szentesen.

Több főhercegi uradalmok, cs. és k. katonai csapatostek, vasutak, ipar, bánya valamint kohó vállalatok és gyárosok szállítója. Ezen facade-festékek mészből feloldódnak, szárított por alakban 40 különféle színben, kgm-ként 16 krtól fölfelé szállítanak. Vetekszik az olajfestéssel.

Olajfestékek, padló-fényezésre laekok festőek esetek stb. 34 Mintakártya valamint használati utasítás ingyen.

Jutányos árak!

SZENTESI ELSŐ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG Szentesen, Kurczaparti-utca 31. sz.

Elvállaljuk:

Diszes számlák, jegyzékek és tudósító-levelek;

DISZES MEGHIVÓK ÉS TÁNCZRENDEK;

DIVATOS ELJEGYZÉSI ÉS ES-KETÉSI KÁRTYÁK;

ETLAPOK;

KÖZSÉGI és VÁROSI HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK;

ARJEGYZÉKEK;

Czim-, asztali és név-jegyek;

Mindennemű és színű falragaszok;

Diszes kivitelű gyászlapok elkészítését.

Harmincz év óta fennálló és a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő betűkkel és gyors-sajátóval ellátott és újonnan berendezett

KÖNYVNYOMDÁNKAT

melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányosabb áron, csinos kivitelben, gyorsan és pontosan készíttetnek el, — ajánljuk a n. é. közönség pártfogásába.

Tisztelettel:

Szentesi első könyvnyomda részvénytársaság.

Elvállaljuk:

MINDENEMŰ
Tablás kimutatások;

Takarékpénztári mérlegek;

Időszaki és folyóiratok;

HIRLAPOK ÉS MŰVEK;

Diszes kivitelű szalag aranyozások;

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖR-LEVELEK csinosan kiállítva;

MINDENEMŰ IRODAI és ÜGYVÉDI nyomtatványok;

LEVÉLPAPIROK és

BORITÉKOKNAK czégyomással készítését.

Szép kivitelű!

A SZENTESI LAP

szerkesztősége és kiadóhivatala, hol kéziratok elfogadtatnak s az előfizelési pénzek felvételnek.

Pontosság!